

Sygn. akt II AKz 159/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Tomasz Duski (spr.)
Sędziowie:	SSA Lucyna Juszczyk SSA Paweł Anczykowski
Protokolant:	st. prot. sądowy Konrad Kraszewski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Krzysztofa Knapika

po rozpoznaniu w sprawie

M. S.

o wydanie wyroku łącznego

zażalenia wniesionego przez skazanego M. S.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 16 kwietnia 2013 roku, sygn. akt III K 34/13

w przedmiocie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego

na podstawie art. 437§ 1 kpk

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Kielcach postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2013 r. umorzył postępowanie z wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego stwierdzając, że brak jest przesłanek do wydania wyroku łącznego, gdyż już po wydaniu (wchodzących w skład wyroku łącznego wydanego przez Sąd Okręgowy w Kielcach w dniu 18 kwietnia 2006 r. w sprawie III K 18/06) trzech wyroków a to: Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 20 lutego 2003 r. (III K 112/02), Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 7 lipca 2003 r. (IX K 488/02), Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 24 października 2003 r. (III K 202/02) – skazany popełnił w dniu 26 maja 2010 r. nowe przestępstwo, za które wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 30 grudnia 2010 r. (IX K 657/10) został skazany na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na postanowienie to zażalił się skazany i nie formułując zarzutów wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, względnie wydanie wyroku łącznego.

W uzasadnieniu powołał się na stanowisko Sądu Najwyższego, które jego zdaniem nakazuje łączyć wyroki uprzednio nie podlegające łączeniu, a według żalącego Sąd Okręgowy nie uwzględnił tego stanowiska, które winno mieć kluczowe znaczenie dla rozpoznania wniosku o wydanie wyroku łącznego.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Zażalenie jest oczywiście bezzasadne.

Jego treść wywodzi się z całkowitego nieporozumienia.

Wyrok łączny zgodnie z art. 569§ 1 kpk jest wydawany, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów.

Warunki do orzeczenia kary łącznej są określone w art. 85 (i nast.) kpk, a więc orzeka się karę łączną, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju.

W sytuacji, która zaistniała w niniejszym przypadku przestępstwo z art. 279§ 1 kk, co do którego został wydany przez Sąd Rejonowy w Kielcach (IX K 657/10) wyrok w dniu 30 grudnia 2010 r. – zostało popełnione w dniu 26 maja 2010 r., a więc już po wydaniu poprzednich wyroków w dniach 20 lutego 2003 r., 7 lipca 2003 r., 24 października 2003 r. Dlatego też z tego powodu nie istnieją warunki do wydania wyroku łącznego i zasadnie zaskarżonym postanowieniem zostało umorzone postępowanie.

W związku z treścią zażalenia należy jedynie dodać, że Sąd Najwyższy nie wydaje ustaw (czyni to Sejm jako władza ustawodawcza), natomiast wydaje orzeczenia (wyroki i postanowienia) oraz uchwały, ale Sąd Najwyższy nie może zmieniać treści ustawy, która jest całkowicie jasna, w szczególności gdy chodzi o wskazanie warunków do orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym.

W konsekwencji orzeczono jak na wstępie.